

her er Tale, tillade mig at gjøre den almindelige Bemærkning, at jeg frygter for, at han har havt temmelig stort Uheld med Hensyn til de Steder, hvorfra han har skaffet sig den. Med Hensyn til nogle af de allervæsentligste Punkter trøster jeg mig til at vise, at han har været urigtigt underrettet. Der er da først et i mine Dine meget væsentlig Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes den engelske Toldtarif er indrettet. Det ærede Medlem sagde i Formiddags, og gjentog det i aften, at efter den Underretning, han havde skaffet sig, var det — han kaldte det „Differentialtolden“, men dette tror jeg ikke er et Udtryk, som han vil fastholde ved en nærmere Betragtning, — hans Mening var vistnok, at ville sige, at den engelske Toldtarif ikke tog Hensyn til, om Sukkerne vare Muscovados Sukkere eller andre Sukkere, at der altsaa der var lagt til Grund det samme System, som vi have, at Farven er det væsentligt Afgjørende; men i saa Henseende tager han utvivlsomt fuldstændig feil. Jeg kan her ikke alene beraabe mig paa, at jeg har kjendt det engelske Toldsystem i en Række af Aar og fulgt det i de forskjellige Forandringer, der ere foregaaede deri, og at jeg altsaa veed, at der i en længere Arrække har bestaaet en Tarifiering af Sukkere i England, hvor Muscovadoerne ere særligt fremhævede, men jeg kan yderligere til særlig Beroligelse for Thinget, meddele, at jeg i Anledning af denne Sag, medens det behandledes i den Kommission, der var nedsat, ikke har været ledig, men har formaaet en Mand, der reisste til England, og som er en særdeles paalidelig og i disse Forhold derovre meget indviet og med dem fortrolig Mand, at henvende sig til den øverste Toldbestyrelse i England for særligt at spørge om, hvorvidt man ad praktisk Veie i England havde fundet, at en Sondring imellem Muscovadoer og andre Sukkere var praktisk rigtig. Jeg har faaet et i saa Henseende fuldstændigt beroligende Svar, at det nemlig ikke alene var praktisk rigtigt, men, sagde man der, dersom vi blive staaende ved Farven alene, blive vi bestjaalne — det er Udtrykket for, at man mister den Told, Statskassen burde have. Det er altsaa, ikke alene den Toldtarif, som oprindeligt er indført i

England i saa Henseende, men det er tillige den praktiske Udvikling, og det er Englands Toldofficeranter, og det de mest betroede og høist stillede, som give Vidnesbyrd om, at netop den Adskillelse, som dette Udkast gjør imellem Muscovadoer og andre Sukkere, er en begrundet og med de praktiske Forhold stemmende. Her maa jeg tillade mig at bemærke med Hensyn til de Tvivl, der fra andre ærede Talere ere fremhævede om Muligheden af at skjelne imellem Muscovadoer og andre Sukkere, at, hvis man har fundet, at jeg i det andet Thing har udtalt mig noget tvivlende herom, da ligger dette selvsølgelig i, at jeg ikke kan paa tage mig at sige, om denne eller hin Sukkerprøve er Muscovados eller ikke. Dertil hører en særlig teknisk Uddannelse, som kun Toldvæsenets Embedsmænd og Saadanne, der gjøre sig dette til Opgave og daglig færdes med disse Ting, kunne opnaa. Dette er altsaa et Vidnesbyrd om, at der ikke kan være Tvivl i saa Henseende; det er Noget, som gaar daglig og gaar med stor Væthed, og der høres saagodt som ikke Klager derover. Jeg tror altsaa, at de praktiske Tvivl, der herom ere fremhævede, og hvis Begrundelse jeg saagodt kan forstaa, da jeg selv har havt Tvivl i saa Henseende, og først har kunnet faa dem fjernede ved de positive Udtalelser, jeg har nævnt, maa siges at være afviste. I Forbindelse hermed staar den Omstændighed, at der i denne Kommission har siddet en Mand, som er en af vore praktiske Toldembedsmænd, og som naturligvis ikke vilde have foreslaaet det, som er foreslaaet, naar han ikke vidste med sig selv, at han kunde skjelne derimellem; altsaa i den Henseende tror jeg ikke, at vi behøve at ængste os. Denne Forskjel mellem Muscovados-Sukkere og andre Sukkere er haade i sig selv retfærdig, og den er praktisk udførlig og gennemførlig, og dermed tror jeg, at vi kunne lade denne Betænkelse falde. — Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds tog ogsaa i en anden Henseende — som jeg tror — meget feil. Det var, da han mente, at den Toldnedsættelse, som Talen er om, vilde komme alene Sukkerimportørerne tilgode og væsentlig var beregnet paa dem. Dette tager det ærede Medlem ganske vist fuldstændig feil i, og hans Feilta-